

Facing Fabrics

Expo Hedendaags
Textiel

CC De Ververij
Ronse

MET WERK VAN

Metahaven · Nel Aerts · Tramaine de Senna ·
Dirk Braeckman · Joseph Havel ·
Katharina Heinrich · Jan D'Haene ·
Ann Veronica Janssens · Jaffa Lam ·
Louise Bourgeois · Chris Rotsaert &
manoeuvre · Malgorzata Mirga-Tas ·
Jody Paulsen · Athi-Patra Ruga · Lisa Ijeoma ·
Véro Federica Rigole · Sara Boumkwo ·
Manon Clement · Lize Maekelberg ·
Denys Shantar · Sam Druant · Yara Yassine ·
Natalie Baxter · Patricia Kaersenhout · Cian
Dayrit · Gvantsa Jishkariani · Sandra Poulson ·
Xhanti Zwelendaba · Sarah Naqvi · Elen Braga

CURATOR

Jan Leconte

Film · Artist Talk · Nocturne · Performances

CC DE VERVERIJ

RONSE

14.09 —
13.10.2024

Met dank aan M HKA, S.M.A.K., Mu.ZEE,
Axel Vervoordt Gallery, Collection Servais, Wouters Gallery

Ihkv Textielfestival Ronse ism Toerisme Ronse

Elke woensdag, zaterdag en zondag
tussen 14:00 en 17:30

Wolvestraat 37 · Gratis · Opening vrijdag 13.09 | 20u · Iedereen welkom! · Performance door Jan D'Haene · www.ccdeververij.be

WILLI MEYER, Grote Markt 12, 9000 Ronse

INHOUD

Intro Facing Fabrics.....	4
CC De Ververij, Wolvestraat 37	5
Jaffa Lam	5
Manon Clement	6
Lisa Ijeoma	7
Sara Boumkwo.....	8
Patricia Kaersenhout.....	9
Denys Shantar	11
Katharina Heinrich	12
Natalie Baxter	12
Jody Paulsen	14
Yara Yassine	14
Xhanti Zwelendaba.....	14
Athi-Patra Ruga.....	15
Chris Rotsaert & manoeuvre	16
Tramaine de Senna	17
Mirga-Tas Malgorzata	18
Lize Maekelberg.....	19
Elen Braga	21
Sam Druant	22
Sarah Naqvi	24
Cian Dayrit.....	25
Jan D'Haene	26
Alice Van der Wielen-Honinckx - Performance Zat. 28/9 (16u)	27
Karliën De Savoye - In situ performance Zon. 29/9 (15u & 16u)	27
Hoge Mote, De Biesestraat 2.....	29
Véro Federica Rigole	29

Nel Aerts.....	30
Manon Clement	31
Dirk Braeckman	33
Louise Bourgeois	33
Sandra Poulson.....	34
Denys Shantar	35
Gvantsa Jishkariani	36
Joseph Havel	36
Metahaven.....	37
Ann Veronica Janssens.....	38

INTRO FACING FABRICS

Deze expo in het kader van het tweejaarlijks Textielfestival Ronse gaat op zoek naar de verschillende tendensen - voor deze editie - binnen de kritische textiele kunsten en toont werk van zowel jonge opkomende kunstenaars als gevestigde namen.

De drager van de getoonde werken wordt niet beperkt tot textiele materie die op zich al heel uiteenlopend kan zijn naar tactiliteit, textuur en techniek, maar er wordt ook interdisciplinair en 'intervormelijk' gewerkt op grond van intuïtieve associatie, mentale verbinding ... die aanzet tot reflectie over de rol, waarde en betekenis van textiel en kunsten in de maatschappij.

Het eeuwig bestaan van textiel raakt ons namelijk diep, net omdat textiel nauw verbonden is met onze existentie. Zo gaat het bij textiel ook steeds over overdracht van waarden, verhalen en over verbinding tussen mensen onderling en in verhouding tot de maatschappij.

Facing Fabrics wil een multi-gelaagde tentoonstelling zijn die felbevroegde items opwerpt als gender, (de)kolonisatie, feminisme, migratie, oorlog, protest, identiteit, macht(smisbruik), community, klimaatverandering, ...

Facing Fabrics wil vooral ook verwijzen naar het intieme gesprek tussen het kunstwerk en de toeschouwer waarbij de focus ligt op vragen die verband houden met deze urgente items. De toeschouwer wordt in de loop van de expo willens nillens geconfronteerd met werelddtendenzen die niet altijd bemoedigend zijn en waarbij snel om zich te beschermen, het gezicht wordt afgewend. De kunstenaars geven echter met hun kunstwerken tegelijkertijd een gezicht aan deze items wat voor diezelfde toeschouwer bevreemdend kan zijn maar evenzeer collectieve gedachten kunnen vrijmaken die versterkend werken in de omgang met en het inzicht in deze grote thema's.

Curator: Jan Leconte

Met dank aan: M HKA · S.M.A.K. · Mu.ZEE · Axel Vervoordt Gallery · Collection Servais · Wouters Gallery

CC DE VERVERIJ, WOLVESTRAAT 37

JAFFA LAM

Jaffa Lam Laam is een in Hong Kong gevestigde kunstenaar die gespecialiseerd is in grootschalige, locatiegebonden en mixed-media werken, waarbij ze vaak gebruik maakt van gerecyclede materialen, zoals krathout, oude meubels, achtergelaten metaal en parapluweefsel. Haar werk verkent vaak onderwerpen die te maken hebben met de lokale cultuur, geschiedenis, maatschappij en actualiteit. Enkele van de onderwerpen zijn kunst in het openbaar, het verlies van vakmanschap in de stad en de regeneratie van de cyclus van kunst maken. Ze projecteert standpunten en gedachten van Hong Kong burgers door middel van haar non-narratieve en dialogische installaties.

A PIECE OF GOOD WATER IV, 2018, AXEL VERVOORDT GALLERY

Gerecycleerde paraplu en textiel

Beeldhouwer en installatiekunstenaar Jaffa Lam staat bekend om haar sociaal geëngageerde projecten. Ze integreert afgedankte materialen in haar werk en probeert mensen bewust te maken van elementen van het culturele leven die door de tijd en ontwikkeling verloren zijn gegaan. Lam stelt zich voor 'A Piece of Good Water IV' te brengen, om de ruimte te activeren met haar medelevende aanwezigheid. Lam bedacht het idee voor de serie oorspronkelijk vanuit haar ervaring met een verblijf in de prefectuur van Fukushima, Japan in 2016, waar de aardbeving en tsunami toesloegen. Ondanks de verwoesting van het land als gevolg van de natuurramp, was de veerkracht van de lokale bevolking, die de bereidheid toonde om in de regio te blijven wonen, groot. Ze was geraakt door hun liefde voor hun geboortestreek. Zo stuurt Lam een gebed naar de natuur om 'goed' te zijn. Dit gedrag van water leidt haar misschien naar het concept dat het beste deze gecombineerde gevoelens van veerkracht en flexibiliteit van de steeds veranderende sociaal-politieke omgeving van Hong Kong symboliseert. Het water vormt de rotsen van de kustlijn; het graaft zachtjes in de bast van bomen en erodeert de grond, maar baant zich altijd

een weg ondanks obstakels die de doorstroming belemmeren. Veel van haar 'parapluwerken' zijn gemaakt in samenwerking met vrouwelijke arbeiders die vroeger in een kledingfabriek werkten en die ontslagen werden als gevolg van de sociaaleconomische transformatie van de stad in 2008. Tijdens het naaiproces van de paraplustukken legt Lam uit dat ze het materiaal een tweede leven geeft, waarbij ze verhalen weeft over situaties als reactie op de veranderende Hong Kongse samenleving - over generaties heen. Het materiaal kan worden gesymboliseerd als veerkracht of collectieve energie of misschien als een paraplu die jezelf of anderen beschermt tegen obstakels. Ondanks de taaiheid van het materiaal en de metafoor zelf, lijkt Lam's visuele expressie vol gevoeligheid en buigzaamheid. Haar parapluwerk is heel dun genaaid zodat het licht er doorheen kan en heel zacht materiaal zodat het door de ruimte vliegt.

MANON CLEMENT

Voor (textiel)kunstenaar Manon Clement zijn beeld, woord en textiel, steeds met elkaar verbonden. Ze beschouwt textiel als een bewaardoos voor woorden, als een platform waar deze een plaats krijgen. En evenzo een beeld worden. Dusdanig ontspinnen letters op het textielcanvas, en creëren ze een betekenis en een context, evenals textiel.

Woorden zijn soms datumloos, vergankelijk en de draagwijdte quasi nihil. Met het textiel als substraat komen ze tot leven en vormen ze betekenis en tegelijkertijd ook context. Textiel en woord zijn ontegensprekelijk verbonden.

Door woorden op textiel te plaatsen - letterlijk te verweven - ontwikkelen ze tastbaar, kunnen ze niet ontsnappen en komt de ambigue betekenis ervan terug. Ze ontpoppen zich als het ware tot een textiele bewaardoos. Ze worden vermaterialiseerd met het oog op de eeuwigheid. Textiel en letters fungeren als een onafhankelijke wereld en dansen samen tot kunst. Haar tactiele talige wenken bevragen én erkennen de gevisualiseerde woorden. Zo ook het woord 'you' waartoe we ons verhouden.

In haar creatieproces, beoogt Clement om de spanningsboog tussen woord en materie in de spots te zetten. Hoe kunnen deze hun betekenis grijpen en uitbreken in de verschillende contexten waar het kunstwerk wordt gepresenteerd? Waar wordt welke betekenis gegenereerd? Waar dialogeren de textielwerken met de toeschouwers die ook met de taal verbinding zoeken?

I TRY TO IMAGINE HOW YOUR TEXTURE FELT LIKE, 2021

Met de hand geweven op TC2-weefgetouw.

Materiaal: mohair, katoen en lurex.

Dit handgeweven doek is doordrenkt met woorden die verlangen naar een herinnering aan textuur en aanraking. Het werk nodigt de toeschouwer uit tot verbeelding en creëert daarmee een dialoog. Er wordt ook fysiek ruimte gecreëerd doordat het werk ook ruimtelijk gepresenteerd wordt, wat een bepaalde tijd geeft om het te ervaren. De gebruikte techniek en garens geven het textiel een eigen, tastbare textuur en ruimte. De woorden zijn vanaf beide zijden leesbaar, en de zichtbaarheid van de tekst aan de achterkant, subtiel waarneembaar aan de voorkant, is bewust gekozen om een gelaagdheid in de stof te creëren.

LISA IJEOMA

PLEASE TALK SOFTLY, 2022

280 x 275 cm

LOCKJAW (IN REMEMBRANCE OF DANIEL PRUDE), 2021

180 x 125 cm

SARA BOUMKWO

Sara Boumkwo (2001) is een beeldend kunstenaar met Belgische en Kameroense roots. Haar werk weerspiegelt een diepgaande verkenning van haar identiteit, die tussen twee verschillende culturen verweven is. Met textiel als haar medium onthult ze de complexiteit van haar intersectionele positie en haar zoektocht naar een plek binnen de gemeenschappen om haar heen. Haar eigen geschiedenis vormt een waardevol vertrekpunt voor haar werk, waarbij ze onderzoekt hoe haar persoonlijke verhaal zich verhoudt tot de bredere context van de Afro-Europese identiteit.

THE BLUEPRINT OF MY EXISTENCE, 2023

Cyanotipie op katoen, jeans, kanekalon

Met dit werk brengt Sara Boumkwo een ode aan haar vader, die meer dan 34 jaar geleden zijn thuisland Kameroen achterliet op zoek naar een 'beter' leven. Vanuit haar archief aan foto's en ervaringen creëerde ze, via cyanotipie op katoen en jeans, beelden die diepgewortelde vooroordelen over zwarte mensen in vraag stellen. Tegelijk onderzoekt dit werk het koloniale verleden van Kameroen en de impact die kolonisatie nog steeds heeft op de beeldvorming, opvattingen en het taalgebruik over het Afrikaanse continent en de diaspora. Door het gelaagde patchwork ontstaan een nieuwe

realiteit en een dialoog, niet alleen tussen het verleden en het heden, maar ook tussen Sara's persoonlijke ervaringen en de bredere context van Kameroen.

PATRICIA KAERSENHOUT

Patricia Kaersenhout is een Afro-Nederlandse kunstenaar en activist van Surinaamse afkomst. Haar werk strekt zich uit over verschillende media en geografische gebieden. Geïnteresseerd in de voortdurende erfenis van slavernij en kolonialisme, onderzoekt P. Kaersenhout kwesties van ras, seksualiteit, gender en religie. In haar werk traceert ze de vaak genegeerde verhalen van de Afrikaanse diaspora door middel van een artistieke, sociale praktijk die geworteld is in de politiek van zorg. Door deze verbanden te creëren door middel van een collage-esthetiek creëert Kaersenhout een nieuwe beeldtaal, een nieuwe genealogie van visualiteit misschien, van waaruit ze deze Afro-Caribische vrouwen kan herdenken - door ze uit de marge te halen. Hun herdenking, net als historische portretten, verankert hen terwijl ze hen de ruimte geeft om de grenzen van hun bijzonderheid, de grenzen van hun uitwissing, te overstijgen. Gedrukt op katoen - een materiaal waarvoor en waarmee koloniaal geweld in het Caribisch gebied werd gepleegd - brengen deze prints de relatie tussen visuele representatie, vormen van herinnering en geschiedenissen van koloniaal geweld opnieuw in kaart.

FOOD FOR THOUGHT (GERTIE ARCHIMÈDE), 2018, COLLECTION SERVAIS

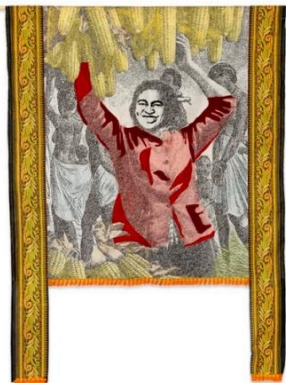
Collage van textiel, print op katoen, kralen, Afrikaanse stof, vilt

FOOD FOR THOUGHT (PAULETTE NARDAL), 2018, COLLECTION SERVAIS

Collage van textiel, print op katoen, kralen, Afrikaanse stof, vilt

FOOD FOR THOUGHT (CLAUDIA JONES), 2018, COLLECTION SERVAIS

Collage van textiel, print op katoen, kralen, Afrikaanse stof, vilt

FOOD FOR THOUGHT (ELMA FRANCOIS), 2018, COLLECTION SERVAIS

Collage van textiel, print op katoen, kralen, Afrikaanse stof, vilt

DENYS SHANTAR

Denys Shantar is een Oekraïens-Zwitserse kunstenaar en curator met een achtergrond in theater.

BLESSED BABUSHKA OF KHERSON, 2022

Is een levensgroot portret dat hij maakte van zijn grootmoeder en dat het verhaal vertelt van haar evacuatie uit de door Rusland bezette stad en regio Kherson. Gebaseerd op Byzantijnse en katholieke iconografie heeft hij deze collage gemaakt om haar te eren en alles wat ze heeft meegemaakt tijdens de drie maanden van terreur.

FAMILY ALBUM: TEMPORARY LOST, 2022

Tijdens de evacuatie van zijn oma in het voorjaar van 2022 moest ze het grootste deel van haar bezittingen achterlaten in het nog steeds door Rusland bezette Kherson. Alle familiefoto's werden achtergelaten; hij heeft alleen nog wat foto's op zijn telefoon uit 2019. Omdat de originelen in de oorlog vernietigd dreigden te worden, heeft hij drie grote collages gemaakt op basis van foto's van zijn moeders jeugd in de Oekraïense SSR. Hij besloot haar in een meer rebelse en kleurrijke tijdlijn te plaatsen waar ze kan blijven bestaan. Dit werk werd voor het eerst gemaakt in 2022 voor het boek 'Until We Meet Again' in opdracht van Marres Maastricht.

KATHARINA HEINRICH

OHNE TITEL, 1997, S.M.A.K., STEDELIJK MUSEUM VOOR ACTUELE KUNST, GENT*Polyethyleen en nyldondraad*

Het plastic weefsel van Katharina Heinrich (1964, Oostenrijk) lijkt wel een tafelkleed dat tijdens de ruzie werd weggeworpen.

NATALIE BAXTER

Natalie Baxter (1985, Lexington, VS) verkent concepten van plaatsidentiteit, nostalgische americana en genderstereotypen door middel van sculpturen die op speelse wijze controversiële onderwerpen aansnijden.

Alt Caps onderzoekt de cultuur van online commentaar en gender. Ze haalt tekst uit reacties op een negatief artikel over de kunstenaar en haar werk op de website van Glenn Beck, The Blaze, en gebruikt naai- en quilttechnieken om de vele reacties die haar geslacht, seksualiteit en geestelijke gezondheid in twijfel trekken, om te zetten in spandoeken die doen denken aan de spandoeken van suffragettes of recente protestborden.

DEMONCRATS (ALTCAPS), 2017, COLLECTION SERVAIS

Fabric, cotton batting & fringe

THIS LIBTARD (ALTCAPS), 2017, COLLECTION SERVAIS

Fabric & cotton batting

JODY PAULSEN

EURO BOYS, 2014, COLLECTION SERVAIS

Vilt

“Ik ben geen politiek kunstenaar” beweert Jody, “maar soms lees ik The Economist of ontmoet ik iemand die me op een zijspoor zet”. Het bewijs hiervan is zijn serie geïllustreerde wapenschilden, die de fascistische LGBT-wetten van landen als Oeganda en Jamaica ondermijnen. Jody eigent zich deze insignes toe en maakt er een utopisch visioen van een 'homotropisch' paradijs van waarin seksuele verschillen worden gevierd in plaats van bespot.

YARA YASSINE

THE YAMILA DIAZ LUMBERJACK SPECIAL

Mixed media op pvc spandoek

De belangrijkste focus in haar werk bestaat uit brute maar luchthartige voorstellingen van onconventionele seksualiteit, die een onschuldige, bijna kinderlijke staat van geilheid proberen uit te stralen.

Een eerbetoon aan het Argentijnse model Yamila Diaz.

XHANTI ZWELENDABA

Khanti Zwelendaba is een multidisciplinaire kunstenaar die werkt met verschillende media zoals beeldhouwen, printen, installatie,

performancekunst en videokunst. Zwelendaba's werk gaat voornamelijk over de complexiteit en het spanningsveld tussen de Xhosa cultuur en de hedendaagse cultuur van hedendaags kapitalisme en nationalisme - en de erfenis van kolonialisme en apartheid. Dit streven wordt grotendeels gestimuleerd door het moeten balanceren tussen deze culturele paradigma's, vaak tegelijkertijd.

SALU, 2022, COLLECTION SERVAIS

Mixed media - Inkjet print op fleece deken & schuim

Elk van zijn werken is een getuigenis van het ondervragen van zijn identiteit en de collectieve identiteit van zwarte mensen in Zuid-Afrika. Door regelmatig bij te dragen en deel te nemen aan de ontwikkeling, processen en praktijken van zijn curiosa, heeft Zwelendaba zich openlijk verbonden tot het nastreven van een kunstpraktijk binnen een dekoloniaal paradigma, dat voortdurend de grenzen en limieten verlegt van het maken van kunst vanuit het Afrikaanse continent binnen de hedendaagse kunstsfeer, die nog steeds een grotendeels door West-Europa gedomineerde industrie is.

ATHI-PATRA RUGA

Athi-Patra Ruga is een Zuid-Afrikaanse kunstenaar die performance, fotografie, video, textiel en drukwerk gebruikt om begrippen als utopie en dystopie, materiaal en herinnering te onderzoeken. Zijn werk verkent het lichaam in relatie tot sensualiteit, cultuur en ideologie, waarbij hij vaak culturele hybriden creëert.

INYANGA YEDWARHA, THE LUNAR MONTH OF THE LILY PAD FROM THE LUNAR SONGBOOK, 2021, COLLECTION SERVAIS

Wol en draad op wandtapijt canvas

AthiPatra Ruga is een van de weinige kunstenaars die vandaag de dag in Zuid-Afrika werken en in hun werk de troep van de mythe gebruiken als hedendaags antwoord op het post-apartheid tijdperk. Ruga creëert alternatieve identiteiten en gebruikt deze avatars als een manier om de bestaande politieke en sociale status quo te parodiëren en te bekritisieren. Ruga's artistieke benadering van het creëren van mythen en alternatieve werkelijkheden is in zekere zin een poging om de trauma's van de laatste 200 jaar koloniale geschiedenis te bekijken vanuit een plaats van onthechting - op een afstand waar wonden kunnen worden beschouwd buiten het persoonlijke verdriet en subjectieve defensiviteit.

CHRIS ROTSAERT & MANOEUVRE

Chris Rotsaert is een interdependente kunstenaar en de coördinator van **manoeuvre**, een co-creatief platform voor kunstenaars en textielmakers.

Gevestigd in Gent, cultiveert **manoeuvre** artistieke projecten waarin textielambacht en het dagelijkse leven elkaar ontmoeten. Het platform omvat onder andere een textiele werkplek in de wijk Ham, waar projecten worden ontwikkeld in samenwerking met diverse gemeenschappen.

NAMES

"Names" (of **"Namen"**) is een nomadisch, doorlopend textielproject ontwikkeld door manoeuvre binnen de context van Palestina Café Gent. Het project bestaat uit het dagelijks en collectief borduren van de namen van Palestijnse martelaren op een lange lijkwade. Dit stille protest werkt als een helende borduurtafel. Elke steek herdenkt een gezicht, een leven en een verhaal.

Het reizende project is gehost door verschillende culturele organisaties, waaronder NTGent, Kunsthal, ViernulVier en

Campo Boma in Gent; SSW in Schotland; Globe Aroma in Brussel; en TAZ in Oostende. Dank aan allen die zich hebben geëngageerd aan de borduurtafels.

TRAMAINÉ DE SENNA

Het werk van Tramaïne de Senna getuigt van de intense relatie van de kunstenaar met materialen, maar ook met de 'migratie van vormen' tussen verschillende populaire of materiële culturen, met overdaad, maar ook met het symbolische geweld en de 'hauntologie' van verschillende geschiedenissen, zowel transculturele als persoonlijke. Het werk van de Senna, voornamelijk beeldhouwkunst, houdt esthetisch het midden tussen uitbundigheid en afstoting. Door zich verschillende vormen, oppervlaktekwaliteiten en paletten toe te eigenen, nemen deze werken een bezinningspositie in ten aanzien van het vermogen van de maatschappij om, in combinatie met haar kannibalisme van symbolen en menselijke subjectiviteiten, een prozaïsche popcultuur te produceren.

CHICKEN FRYING, FIRE BREATHING, SON-OF-A-GUN, 2020

MIRGA-TAS MALGORZATA

Małgorzata Mirga-Tas is een Pools-Roemeense kunstenares, beeldhouwster, schilderes, activiste, feministe en pedagoge. Haar werk gaat in op anti-Roma stereotypen en bouwt aan een positieve iconografie van Roma-gemeenschappen. Haar werk verbeeldt het dagelijks leven: relaties, allianties en gedeelde activiteiten. De levendige textielcollages van Mirga-Tas zijn gemaakt van materialen en stoffen die ze van familie en vrienden heeft verzameld, waardoor ze een eigen leven gaan leiden en een overeenkomstige directheid krijgen.

MIRI DAJ, 2020, COLLECTION SERVAIS

Patchwork scherm (textiel, acryl, hout)

Patchworks van gordijnen, juwelen, overhemden en lakens worden aan elkaar genaaid om zogenaamde 'microdragers' van de geschiedenis te vormen, net zoals de resulterende beelden de macroperspectieven herzien. Mirga-Tas' portretten hebben het perspectief van 'minderheidsfeminisme', dat bewust opkomt voor de kracht van vrouwen en tegelijkertijd de culturele wortels van de kunstenaar erkent.

LIZE MAEKELBERG

Vredige schapen, feestende prinsessen en kleurrijke bloemen zijn wat Lize Maekelberg schildert in textiel met zachte wol, parels, naalden en draad. Haar werk toont een denkbeeldige plek waar alles kleurrijk is, alle dieren als spiritueel worden gezien en alles betekenisvol maar speels is. Ze wil de kijker betrekken bij de wereld van haar dromen.

STRANDHANDDOEK 3, 2024

Natuurlijk gekleurde wol (cochenille, kurkuma, meekrap, blauw hout), vilt en borduursel

Dit is haar meest recente werk. Deze zomer maakte ze een reeks strandhanddoeken, waarvan deze een is. De handdoek is een deel van een steeds groeiende, grotere reeks. De strandhanddoeken zijn een verbeelding van haar eigen artistiek en persoonlijke zoektocht na het afstuderen: “Waarom maak ik werk? Wat drijft mij? Hoe voel ik mij, wanneer ik werk maak? Wanneer ik geen werk

maak?”

Voor een voorgaande expo schreef ze deze tekst:

Lize Maekelberg richt voor haar recentste werk haar blik weg van de realiteit en kijkt naar binnen. Op zoek naar speelsheid, plezier, schoonheid, feestelijkheid, vrijheid en een plaats om te landen maakte ze haar eigen strandhanddoeken. Deze strandhanddoek, met het onderschrift ‘i want a true life’, een zin uit een tekst van Agnes Martin, is deel van deze reeks.

De handdoeken dienen als een uitnodiging voor een collectief, vredevol, rustmoment. Een ode aan de natuur, aan de schapen, aan traagheid en aan haar heldinnen.

Deze handdoeken maakt ze gedeeltelijk met wol afkomstig van een boerderij aan de rand van Gent. Dit langdurige maakproces bestaat uit het wassen,

kaarden, spinnen en kleuren van de wol. De zachte wol dient als een verlengde van haar dromen; een alternatieve, vrolijke, speelse realiteit.

QUEER JOY, 2022

Vilt, borduursels en parels

Dit werk maakte ze tijdens haar residentie voor 'Queer arts festival'. In haar kinderkamer stonden er dolfijnen afgebeeld op haar dekbed, dieren waarvan ze later te weten kwam dat ze queer zijn. Het is geïnspireerd op het boek 'diepdiepblauw' van Nikki Dekker.

Ze wou graag een werk maken dat, ondanks de eeuwige discriminatie tegen lgbtq+ personen, aanduidt wat een plezier het is om queer te zijn! Dolfijnen kijken naar vuurwerk, een waar spektakel, genieten van hun vrije leven in de grote wijde oceaan. Voor haar is queer joy als vuurwerk in haar buik, een feest der liefde, het samen zijn, het vieren van onze geaardheid, de blijdschap die ze voelt wanneer ze deel uitmaakt van een grotere gemeenschap en een lange geschiedenis van lgbtq+ personen, het vechten voor gelijkheid, vinnig zwemmen buiten de gendernormen, zichzelf kunnen zijn, anderen zien zichzelf durven zijn.

MIJN DOLFIJNENDEKBED, 2022

Vilt, borduursel en kralen

Geïnspireerd op het dekbed van haar kindertijd, creëerde ze een intieme, veilige plek om samen te zijn. Het is een ode aan al die nachten die ze als tiener spendeerde in dat bed, twijfelend aan haar geaardheid. Daarnaast is het een uitnodiging voor een collectief moment van samen zijn, van intimiteit, geborgenheid.

ELEN BRAGA

‘The Horses Are Coming’ is voortgekomen uit ‘Carousel’ (2021), een werk waarin Elen Braga verwijst naar het Brusselse festival La Boum. Dat begon als een grap maar groeide uit tot een illegale bijeenkomst van jongeren die hun vrijheid opeisten tijdens de Covid lockdowns en eindigde in agressief politieoptreden. Er werden paarden ingezet om de jongeren uiteen te drijven, wat leidde tot gewelddadige botsingen tussen demonstranten en politie. Elen Braga associeert paarden daarom met staatsmacht. Het verhaal achter La Boum is echter complex, net als de onderliggende machtsverhoudingen. Demonstreren voor vrijheid betekende in die context ook een bedreiging voor de vrijheid door het risico te lopen dat de pandemie zich verder zou verspreiden. Van de mensen die zich aansloten bij het protest, kwam een meerderheid uit bevoorrechte milieus en beschouwde vrijheid als een vanzelfsprekend recht. In die zin was het protest niet zozeer voor het algemeen belang als wel voor persoonlijk belang. De beperkende maatregelen waartegen de jongeren vochten waren uitgevaardigd door de overheid. Om de regels af te dwingen gebruikte de overheid de politie, die op haar beurt paarden gebruikte als afschrikmiddel en bedreiging. Het echte machtsapparaat is dus onzichtbaar en de rol van het paard bevindt zich tussen heerser en onderdaan.

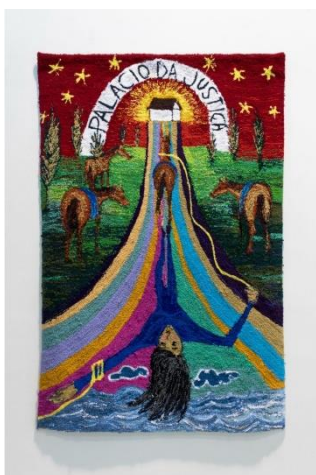
UN PEU DE LIBERTÉ, 2022, WALDBURGER WOUTERS

Met de hand getuft wandtapijt

Elen Braga biedt de bezoeker de mogelijkheid om van kant te wisselen. Na gespannen op de paarden te hebben gewacht, kan je besluiten om zelf deel uit te maken van de dreigende kudde. Als ruiter toren je hoog uit boven de figuur die op de grond zit in ‘Un peu de liberté’, en je ervaart onmiddellijk een (pervers?) gevoel van macht. Elen Braga laat niet alleen zichzelf zien in verschillende machtsposities, maar ze neemt je ook mee door de verschillende rangen. Ruiter worden

betekent niet vrij zijn van angst. 'The Horses Are Coming' begint vanuit het oogpunt van de strijdlustige burger, maar onthult vervolgens de nuances van machtsverhoudingen en verleidt ons uiteindelijk om zelf een autoritaire rol aan te nemen. Uiteindelijk blijft de spanning, alleen de rollen worden opnieuw verdeeld.

PALACIO DA JUSTICIA, 2022

Met de hand getuft wandtapijt

SAM DRUANT

De Belgische kunstenaar Sam Druant behaalde haar BFA in textiel aan de LUCA School of Arts in Gent. Ze woont en werkt momenteel in Göteborg. Getufte wol is haar favoriete medium, waarmee ze humoristische en speels-ondeugende textieltableaus creëert die mannelijke dominantie in vraag stellen en/of bespotten. Ze start gesprekken over identiteit, verlangen en de complexiteit van ons menselijk bestaan, waarbij ze textuur, kleur en onderwerp combineert in opvallende kunstwerken die onderwerpen omarmen met pertinente seksuele toespelingen en vragen. Ze toont zichzelf even brutaal als provocerend, waarbij ze breinaalden en garen gebruikt om een onderbewust universum te creëren. Grappig, ondeugend, gedurfd, maar bovenal erg intelligent, gezien het filosofische concept dat aan haar werk ten grondslag ligt.

Textiel wordt vaak gezien als een inferieur medium omdat het geassocieerd wordt met vrouwelijke arbeid in een huiselijke omgeving. Maar vanuit een historisch oogpunt vertellen wandtapijten een fascinerend verhaal over de persoon die het maakte en de mensen voor wie het werd gemaakt. Textiel symboliseert het weven van ervaringen, verhalen en beelden tot een nieuw verhaal, iets wat Sam Druant op een unieke hedendaagse manier doet, gevoelens inspirerend en gedachten oproepend met het soort geestigheid dat resoneert.

De feministische kritiek van de kunstenaar op de verhalen over genderrollen die ingebed zijn in de westerse cultuur en het dagelijkse seksisme waarmee vrouwen worden geconfronteerd, wordt met speelse ironie gebracht. Ze probeert de geschiedenis en de realiteit te herschrijven door het dominante verhaal in twijfel te trekken en het tegelijkertijd te actualiseren. Haar werk is bedoeld om een gesprek op gang te brengen over de perceptie van vrouwen, de mannelijke blik en de heersende binaire hiërarchische tegenstellingen.

BLOSSOM, 2024

Hand-gun tuft met wol

Blossom maakt deel uit van haar masterproject 'Setting the Stage for the Hormoneplay'. Het verbeeldt de terugkerende gebeurtenis van het zich in een depressieve toestand bevinden en het vinden van een uitweg, de bloei. Dit kan gepaard gaan met een menstruatiecyclus en is geworteld in persoonlijke ervaring. Deze fluctuerende manier van zijn is moeilijk te rijmen met de huidige maatschappij, met haar hoge focus op constante productiviteit. In haar werk maakt ze daarom graag gebruik van magisch denken om te ontsnappen in andere werelden en lichamen.

SARAH NAQVI

Sarah Naqvi (1996) is een Indiase hedendaagse textielkunstenaar. Van hun werken is bekend dat ze onderwerpen behandelen als gender, seksualiteit, ras, religie, enz., terwijl ze pleiten voor verschillende sociale en feministische doelen, zoals body positivity en verzet tegen het stigma van menstruatie. De materialiteit en technieken in hun werk worden gebruikt om vertrouwdheid met de kijker te creëren, met satire, grillige rekwisieten en zachtheid wordt je wijsgemaakt dat er iets vrolijks te wachten staat. Zodra deze thematiek is vastgesteld en je je op je gemak voelt, worden de beelden gelaagd met confronterende waarheden, gebaseerd op prominente sociopolitieke ontwikkelingen in hun omgeving.

SHANAKHT (IDENTITY), 2018, COLLECTION SERVAIS

Natuurlijke kleurstoffen op katoen

SHANAKHT (IDENTITY 2), 2018, COLLECTION SERVAIS

Natuurlijke kleurstoffen op katoen

SHANAKHT (IDENTITY 3), 2018, COLLECTION SERVAIS

Natuurlijke kleurstoffen op katoen

CIAN DAYRIT

Cian Dayrit is een Filippijns kunstenaar die schildert, beeldhouwt en installeert.

TROPICAL TERROR TAPESTRY, 2020, COLLECTION SERVAIS

Borduurwerk op textiel (samenwerking met Henry Caceres)

Het grote werk Tropical Terror Tapestry (2020) bestaat uit een dichte infografisch gewatteerde kaart met daarop de militaire enclaves van het huidige regime en een topologisch overzicht van verschillende counterinsurgency programma's - technieken van staatsterrorisme die momenteel worden ingezet tegen de "interne vijand", het Filipijnse volk. Geborduurde zijpanelen tonen verschillende methoden van militarisme die worden gebruikt in deze campagnes, evenals militaire kampen, het rood merken van activisten, gedwongen verplaatsing en luchtaanvallen op boeren- en inheemse gemeenschappen - operaties die zijn geïntensiveerd tijdens de Covid-19 crisis. Voor Dayrit zijn dergelijke topografische draden instrumenten op zich, anting-anting wapens van het alledaagse kunstenaarschap voor zelfopvoeding en verzet.

JAN D'HAENE

WOVEN SOUND - A SOUND ART INSTALLATION, 2024

Deze klankinstallatie is een uitnodiging. Een oefening in vertragen. Stilstaan om te luisteren naar kleur, textuur en materiaal.

Eigenhandig, als een ambachtsman aan het weefgetouw creëert geluidskunstenaar Jan D'Haene (Gent, °1985) een ontastbaar geluidsweeftel.

ALICE VAN DER WIELEN-HONINCKX - PERFORMANCE ZAT. 28/9 (16U)

SLOW VISIT

We zouden stof kunnen zien als tijd die gestold is in materie: elke steek, elke knoop is het spoor van een moment. In deze performance reageert Alice Van der Wielen-Honinckx op de tijd die nodig is om de kunstwerken van deze expositie te maken, en de tijd die we gewoonlijk besteden om ernaar te kijken. Door heel langzaam te bewegen, betreedt ze een tijdzone waar elk moment zich kan uitrekken tot in de eeuwigheid of kan samendrukken tot wat een oogwenk lijkt, als een elastiek.

Alice Van der Wielen-Honinckx is danskunstenaar en dramaturge. Ze werkt met choreografie, tekst en somatische technieken om trage ruimtes te creëren: ruimtesferen waar een verhoogde zintuiglijke ervaring rust biedt aan de vervreemdende effecten van onze haastcultuur.

KARLIEN DE SAVOYE - IN SITU PERFORMANCE ZON. 29/9 (15U & 16U)

LYUBOCHKA

Waar begint en eindigt het menszijn? Karlien onderzoekt de geheime doorgangen in de grijze zones tussen verschillende levensvormen. Ze doet dat met eerbied voor de intuïtieve taal van de dans, voorbij de drang om te rationaliseren. Als toeschouwer word je meegesleept in een spel van perceptie en balanceer je op het slap koord tussen schroom, verbijstering en mededogen. Een lichaam bekrast met de sporen van een mensenleven creëert een poëtische compositie met de omgeving. Zeemzoete taferelen staan in schril contrast met rauwe echtheid. Wat naar binnen sijpelt maakt verklaringen overbodig.

Elke cel van haar lijf ademt beweging. Haar puurheid en natuurlijke kracht zorgen voor verstomming die lang blijft nazinderen. Als een ongepolijste diamant die schaamteloos schittert op de deining van ontastbare energieën.

Karliën is danser, yogi en circusartiest. Deze drie domeinen vormen voor haar een eindeloze bron van inspiratie, zowel voor creatie van eigen werk als voor educatieve doeleinden als docent. Ze creëert momenteel een nieuwe solovoorstelling Lyubov met o.a. Bérengère Bodin als artistieke coach.

HOGE MOTE, DE BIESESTRAAT 2

VÉRO FEDERICA RIGOLE

LIGHTCONSOLE, THE TIME HAS COME TO LISTEN TO YOUR SOUL

Textiel, canvas, borduurwerk, ex-voto, edelstenen, kristallen, (heilige)objecten

#lightworkers #tradition #rituals #intuition #universe

CHAPEL OF TRUST, CONNECTING BOHEMIAN LOVE-INNER CHILD I

Artview box, conceptuele installatie

Textiel, kaart, collage op recup hout, organisch geschilderde gevonden schelpen

#chapel #tradition #monastery #artviewbox

CHAPEL OF TRUST, IN LOVE WE BELIEVE-INNER CHILD II

*Artview box, conceptuele installatie
Textiel, collage op recup hout, edelstenen, kaart,
objecten*

#chapel #innerchild #artviewbox

NEL AERTS

In de schilderijen, tekeningen, collages, performances, films en sculpturen van Nel Aerts (°1987, Turnhout) duiken herkenbare figuren op in heldere lijnen en kleurrijke vlakken. Deze tragikomische personages lijken doorheen haar hele oeuvre en de verschillende media te dwalen om van tijd tot tijd te verschijnen. Ze worden door Aerts ingezet als een soort maskers die tegelijk kunnen accentueren en verbergen. De op het eerste gezicht misschien onschuldige beelden nodigen toeschouwers uit hun comfortzone te verlaten en mee te spelen in het soms uitdagende spel van verbeelding.

HIDE AND SEEK, 2014

Textiel, ijzer en hout

Hide And Seek nodigt de bezoekers uit om zelf deel te worden van het werk door zich erachter te verstoppen. Deze werken van Aerts zoeken liever het risico op dan de stabiliteit. En is verdwalen niet interessanter dan een wandeling op het geijkte pad?

MANON CLEMENT

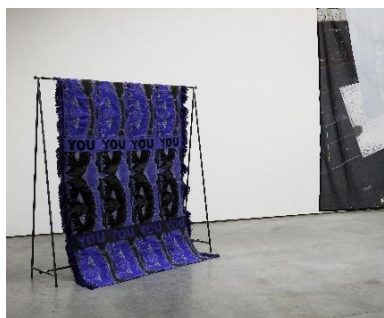
Voor (textiel)kunstenaar Manon Clement zijn beeld, woord en textiel, steeds met elkaar verbonden. Ze beschouwt textiel als een bewaardoos voor woorden, als een platform waar deze een plaats krijgen. En evenzo een beeld worden. Dusdanig ontspinnen letters op het textielcanvas, en creëren ze een betekenis en een context, evenals textiel.

Woorden zijn soms datumloos, vergankelijk en de draagwijdte quasi nihil. Met het textiel als substraat komen ze tot leven en vormen ze betekenis en tegelijkertijd ook context. Textiel en woord zijn ontegensprekelijk verbonden.

Door woorden op textiel te plaatsen - letterlijk te verweven - ontwikkelen ze tastbaar, kunnen ze niet ontsnappen en komt de ambigue betekenis ervan terug. Ze ontpoppen zich als het ware tot een textiele bewaardoos. Ze worden vermaterialiseerd met het oog op de eeuwigheid. Textiel en letters fungeren als een onafhankelijke wereld en dansen samen tot kunst. Haar tactiele talige wenken bevragen én erkennen de gevisualiseerde woorden. Zo ook het woord 'you' waartoe we ons verhouden.

In haar creatieproces, beoogt Clement om de spanningsboog tussen woord en materie in de spots te zetten. Hoe kunnen deze hun betekenis grijpen en uitbreken in de verschillende contexten waar het kunstwerk wordt gepresenteerd? Waar wordt welke betekenis gegenereerd? Waar dialogeren de textielwerken met de toeschouwers die ook met de taal verbinding zoeken?

MAYBE I FINALLY BELIEVE YOU'RE NOT HERE, 2020

Geweven op jacquard. Materiaal: Wol, polyester en acryl.

Het werk is geweven op een industriële jacquard en geeft repetitief een beeld en het woord 'YOU' weer. Woorden zijn steeds op zoek naar een ruimte waar ze betekenis krijgen. Het woord 'YOU' en het repetitieve beeld zijn op zoek naar een ruimte waar ze gevangen worden, waar ze kunnen verblijven, waar ze een eeuwigheid creëren. Het woord "jij" wordt hier bewaard in de ruimte van het textiel. Het is een zoektocht, een repetitief verlangen om een verloren dierbare een plaats te geven, een fysieke ruimte. Door woorden en beelden op textiel te plaatsen, kunnen ze niet ontsnappen en dragen ze de bijkomende betekenissen van textiel.

YOU ARE THE OTHER, 2021

Gebreid. Materiaal: acryl en wol, 2 stuks.

Dit werk is een industrieel breiwerk dat bestaat uit twee delen die één geheel vormen. Woorden zijn steeds op zoek naar andere woorden om een verbinding, een context te creëren. De 'Jij' in alle verschillende betekenissen van het woord. 'Jij', de metaforische ander. 'Jij' als een bovennatuurlijke werkelijkheid. 'Jij' als een ontastbare dimensie. 'Jij' als gedachten die ik wil uiten. 'Jij' als het woord. 'Jij' als het werk waarover ik spreek. 'Jij' als materie. 'Jij' als jij.

DIRK BRAECKMAN

Aanvankelijk maakt Braeckman voornamelijk (zelf)portretten. Begin jaren '90 wijzigt zijn stijl drastisch. Zijn beelden nemen almaar meer afstand van fotografie als medium en haar typerende reproduceerbare karakter en worden autonoom. Door volgeschoten filmrolletjes jaren onaangeroerd te laten, koppelt de kunstenaar zijn foto's los van hun ontstaansmoment. Zo verzamelt hij een rijk archief aan potentiële werken, waaruit hij keer op keer nieuwe beelden put en bestaande herwerkt. Dit resulteert in telkens weer 'originele' versies van foto's die door hun geconceptualiseerde 'reproduceerbaarheid' zichzelf lijken te reduceren tot bijna niets, lijken te imploderen.

T.A.-A.N.-96, 1996-1997, S.M.A.K., STEDELIJK MUSEUM VOOR
ACTUELE KUNST, GENT

Gelatinefoto op aluminium

Braeckmans foto's doen erg abstract en in zichzelf gekeerd aan. Toch zijn ze bijzonder subjectief, autobiografisch zelfs. Enkele motieven uit zijn oeuvre zijn gordijnen, lege hoeken, muren en onbevolkte hotelkamers, 'non-plaatsen' badend in een onbestemde, suggestieve, intrigerende, mistroostige sfeer van donkere grijs tinten. Opvallend is de aandacht die de fotograaf besteedt aan hun textuur en materialiteit. Zijn foto's zijn tactiele stillevens met een picturale kwaliteit die de details waarop zijn lens focust universeel en anoniem vatten. Hun gecodeerde titels versterken de indruk van onbestemdheid.

LOUISE BOURGEOIS

Louise Bourgeois, een kunstenaar met een diepgaande diepgang en complexiteit, geldt als een monumentale figuur in de kunstwereld van de 20e eeuw. Haar werk is doordrenkt met diepe persoonlijke verhalen en psychologische onderbouwingen. Haar sculpturen en installaties zijn niet

alleen artistieke uitingen, maar diepgaande verkenningen van de menselijke psyche.

Bourgeois' artistieke reis, geboren in Parijs in 1911, werd sterk beïnvloed door haar tumultueuze jeugd, gekenmerkt door familiale complexiteiten en emotionele worstelingen. Deze elementen werden het steunpunt van haar artistieke expressie en kwamen tot uiting in haar productieve oeuvre dat meer dan zeventig jaar beslaat. Haar beroemde sculpturen, zoals de gigantische spin Maman, symboliseren thema's als moederschap, angst en bescherming, en geven een diep persoonlijke dimensie aan de kunst van Louise Bourgeois. Haar vermogen om pijn en emotie in fysieke vormen te vertalen heeft haar status als icoon in de hedendaagse kunst versterkt.

TOI ET MOI, 2006, COLLECTIE MU.ZEE - STAD OOSTENDE /
SCHENKING XAVIER TRICOT AAN DE STAD OOSTENDE

Zeefdruk op textiel

Bourgeois maakte prints als vakantiegeschenk voor een vriendenkring. 'Toi et Moi' was een vakantiegeschenk voor 2006.

SANDRA POULSON

Sandra Poulson woont en werkt tussen Luanda (AO) en Londen (VK). Poulson neemt het Angolese politieke, culturele en sociaaleconomische landschap als casestudy om de relatie tussen geschiedenis, mondelinge overlevering en mondiale politieke structuren te analyseren.

ALBERTO, 2024, COLLECTION SERVAIS

*Met de hand geverfd, katoenen borduurwerk
anglaise stof, eco-hars*

Haar werk probeert te verwoorden wat in de Angolese literatuur het 'monster' van de oorlog wordt genoemd. Iets dat zo krachtig en overkoepelend is, en toch zo nauw verbonden met individuele herinneringen die in mensen zijn gegrift.

Als zodanig ontstaat er een matrix van herinneringen aan trauma, angst, bescherming en agressie. De matrix werkt op een manier waarbij de componenten worstelen om zich van elkaar los te maken en in plaats daarvan open komen te staan voor een intieme ruimte van verbeelding. Dit werk onderzoekt de verschillende nuances van die verbeelding vanuit het lichaam van een individu, van een generatie die verhalen heeft over een oorlog die ver weg lijkt, bijna alsof hij niet echt was.

DENYS SHANTAR

Denys Shantar is een Oekraïens-Zwitserse kunstenaar en curator met een achtergrond in theater. (Zie ook p. 11)

GVANTSA JISHKARIANI

Gvantsa Jishkariani is een multimediakunstenaar en curator uit Tbilisi. De kunstenares experimenteert graag en onderzoekt traditionele ambachten - ze onderzoekt haar eigen associaties, onderzoekt de traditie en gebruikt de kennis vervolgens om haar kunst te creëren. Haar werken gaan vaak over haar persoonlijke emoties en ervaringen en weerspiegelen de sociaal-politieke omstandigheden van de hedendaagse wereld. De kunstenaar gebruikt vaak humor om deze diep persoonlijke en zeer relevante onderwerpen aan te snijden.

3 FAIRY TALES PER PERSON, 2018, COLLECTION SERVAIS

Handgemaakt borduurwerk op industrieel wandtapijt

JOSEPH HAVEL

Joseph Havel's sculpturale praktijk is geworteld in een verkenning van het alledaagse. Huishoudelijke objecten zoals overhemden, boeken, lakens en gordijnen worden gegoten in brons en polyurethaanhars, waarbij ze neoklassieke vormen aannemen die het menselijk lichaam en sociale gebruiksgeschiedenissen suggereren zonder de kijker een bepaalde lezing voor te schrijven. De werken roepen eerder een open visuele poëzie op: hun betekenis komt voort uit hun vorm, materialiteit en aanwezigheid. Zijn serie schilderijen met overhemdlabels onderzoekt de grens tussen het object en de illusionistische ruimte van het beeldvlak, waarbij hij minimalisme en geometrische abstractie benadert met de kritische houding van een postmodernist.

ENOUGH AND MORE, 1998, S.M.A.K., STEDELIJK MUSEUM VOOR ACTUELE KUNST, GENT

Kledinglabels, plastic en aluminium

LUST LOST, 2004, S.M.A.K., STEDELIJK MUSEUM VOOR ACTUELE KUNST, GENT

Kledinglabels en karton

METAHAVEN

Metahaven is een onderzoek- en ontwerpstudio, gevestigd in Amsterdam en Brussel, dat in 2007 ontstaat uit de kruisbestuiving tussen Vinca Kruk (Leiden, 1980) en Daniel van der Velden (Rotterdam, 1971). Hun beeldend werk weerspiegelt politieke en sociale kwesties in gezamenlijk geproduceerde grafische ontwerpen, films, boeken en diverse digitale media.

Het werk van Metahaven verkent de poreuze grens tussen informatie, fantasie, feit en fictie. Het duo speculeert op deze verschuivende status van de waarheid en de emotionele, technologische en geopolitieke implicaties daarvan. Hun werk neemt de vorm aan van bewegend beeld (digitale video en cinema) en design, waarbij poëzie, storytelling en een diepgaande interesse voor internet en informatiepoltiek de verbindende elementen vormen.

Metahaven heeft veel werk gemaakt in dialoog met het denken van designtheoreticus Benjamin Bratton (1968, Los Angeles).

Metahaven drijft als het ware een artistieke wig tussen onze beeldschermen en de achterliggende logaritmes en bijhorende abstracties.

DVD ZONE 5, 2020, COLLECTIE M HKA / COLLECTIE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Het wandtapijt DVD ZONE 5 beeldt een speculatieve kaart van Europa af met territoriale ficties en realiteiten uit verleden en toekomst, waaronder plaatsen zoals 'North Ikea' en 'Crussia'. Dit textielwerk kwam voort uit hun onderzoek dat ze voerden voor een ander werk Eurasia (Questions on Happiness).

ANN VERONICA JANSSENS

Sinds het begin van de jaren '90 onderzoekt Belgisch kunstenaar Ann Veronica Janssens de mogelijkheden van de beeldhouwkunst. Ze zet ongrijpbare fenomenen zoals licht, kleur en geluid in om nieuwe vormen van beleving te ontwikkelen. Hierbij hecht ze meer belang aan het fysiek-zintuiglijke effect van haar sculpturen dan aan de eigenlijke vorm ervan. De atypische, efemere materialen die Janssens gebruikt, bieden haar maximale mogelijkheden om ons zintuiglijk en optisch te manipuleren. Het spel met de ruimte en onze blik werden in de loop van haar carrière almaar belangrijker en geraffineerder.

UNTITLED (BLUE GLITTER), 2015, S.M.A.K., STEDELIJK MUSEUM VOOR ACTUELE KUNST, GENT

Dit poëtische werk bestaat uit een berg blauwe glitters gemaakt van vormalen PVC. Er werd stevig in geschopt, zodat de glitters verspreid raakten. De sculptuur illustreert Janssens' onderzoek rond materiaal, waarneming, beweging en ruimte. De materie primeert hier in haar ruwe schoonheid. Het is een werk van contrasten dat vibreert tussen energie en rust, concentratie en verstrooiing, licht en schaduw, densiteit en transparantie.

EEN ORGANISATIE VAN TOERISME RONSE & CC DE VERVERIJ

TEXTIELFESTIVAL

28-29 SEPT 2024

WWW.ONTDEKRONSE.BE - WWW.CCDEVERVERIJ.BE
WWW.FACEBOOK.COM/TOERISMERONSE
WWW.FACEBOOK.COM/CCDEVERVERIJ

must
MAAKEN VOOR TEXTIEL

CC DE VERVERIJ
CULTUURCENTRUM RONSE

RONSE
stad met uitzicht

© 2024 Ronse Toerisme - www.pastorale.be

Textielfestival - zat. 28/9 & zon. 29/9 (expo open van 10u tot 17u)

Film 'Thank God for the Gift' - zon. 29/9 - 20u (beperkte plaatsen)

Nocturne - vrij. 11/10 - 20u tot 23u

www.ccdeververij.be